

Dit is de Christian Science Bijbel Les voor zondag 12 Februari 2017.

Onderwerp: Ziel. Gouden Tekst: Psalm 34: 22.

De HEERE verlost de ziel van Zijn dienaren, en zij die in Hem vertrouwen worden niet schuldig bevonden.

Beantwoorde Lezing. Psalmen 62 en 63.

Mijn ziel is stil voor God; van Hem is mijn redding. Hij is mijn rots en mijn heil, mijn veilige vesting; ik zal niet erg wankelen. Zeker, mijn ziel, rust in God, want mijn verwachting is van Hem. Vertrouw altijd op Hem, mensen, stort uw hart uit voor Zijn aangezicht. God is voor ons een toevlucht. O God, U bent mijn God! U zoek ik vroeg in de morgen; mijn ziel dorst naar U, mijn vlees verlangt naar U in een dor en dorstig land waar geen water is. Mijn ziel zal als met vet en merg verzadigd worden; en met jubelende lippen zal mijn mond u roemen.

Nu de Les. De Bijbel.

Psalmen.

Loof de HEERE, want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig. Laten zij die de HEERE verlost heeft, zo spreken, zij die Hij verlost heeft uit de hand van zijn vijanden. Want Hij heeft de hunkerende ziel verzadigd en de hongerige ziel met het goede vervuld.

Spreuken

De weg van oprechten keert zich af van het kwade: wie zijn weg in acht neemt, bewaart zijn ziel.

Prediker.

Ik, Prediker, was koning over Israël in Jeruzalem. Ik legde mij met heel mijn hart erop toe met wijsheid te onderzoeken, en na te speuren alles wat er onder de hemel plaatsvindt. Dat is een treurige bezigheid, die God aan de mensenkinderen gegeven heeft om zich ermee te vermoeien. Ik heb alle werkzaamheden gezien die er onder de zon plaatsvinden, en zie, het was alles vluchtig en najagen van wind. Ik heb voor mijzelf grootse dingen tot stand gebracht: Ik bouwde mij huizen, ik plantte mij wijngaarden. Ik legde mij tuinen en boomgaarden aan en plantte daarin allerlei vruchtbomen. Ik legde mij waterbekkens aan om daaruit een bos met jonge bomen te bevochtigen. Ik verwierf slaven en slavinnen en de in huis geboren kinderen behoorden mij toe.

Ook had ik grote kudden runderen en kleinvee, meer dan allen die vóór mij in Jeruzalem geweest zijn. Ik vergaarde mij ook zilver en goud, kostbaarheden van koningen en gewesten. Ik zorgde voor zangers en zangeressen, en de genoegens van de mensenkinderen: genot in overvloed. Ik werd groter en nam toe, meer dan allen die vóór mij in Jeruzalem geweest zijn. Ook bleef mijn wijsheid bij mij. Al wat mijn ogen verlangden, onthield ik ze niet. Ik ontzegde mijn hart geen enkele blijdschap, want mijn hart werd verblijd vanwege al mijn zwoegen. Dat was mijn deel voor al mijn zwoegen. Toen richtte ik mijn aandacht op al mijn werken, die mijn handen gemaakt hadden, en op het zwoegen waarmee ik had gezwoegd om ze tot stand te brengen. Zie, het was alles vluchtig en najagen van wind. Daarin was geen voordeel onder de zon.

Jesaja.

Want zo zegt de Heere, de Heilige van Israël: In terugkeer en vreedzaamheid is uw verlossing, in stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn, maar u hebt niet gewild. Is dit niet het vasten dat Ik verkies: dat u de boeien van de goddeloosheid losmaakt, dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan en dat u elk juk breekt? Is het niet dit, dat u uw brood deelt met wie hongerlijdt, en de ellendige ontheemden een thuis biedt, dat, als u een naakte ziet, u hem kleedt, en dat u zich voor eigen vlees en bloed niet verbergt?

Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad, en uw herstel snel intreden. Uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van de HEERE zal uw achterhoede zijn. Dan zult u roepen en de HEERE zal antwoorden, dan zult u om hulp roepen en Hij zal zeggen: Zie, hier ben Ik. Als u het juk uit uw midden wegdoet, het uitsteken van de vinger en het uitspreken van ongerechtigheid; als u uw hart opent voor de hongerigen, en de verdrukte ziel verzadigt, dan zal uw licht in de duisternis opgaan, en uw donkerheid als de middag zijn. En de HEERE zal u voortdurend leiden, Hij zal uw ziel in dorre streken verzadigen, uw beenderen kracht geven; u zult zijn als een bevroede tuin, als een waterbron waarvan het water nooit ontbreekt. En wie uit u voortkomen, zullen de verwoeste plaatsen van weleer herbouwen; de fundamenten, van generatie op generatie verwoest, zult u herstellen. En u zult genoemd worden: hij die bressen dichtmaakt, hij die paden herstelt, opdat men er weer kan wonen. Dan zult u vreugde scheppen in de HEERE, Ik zal u doen rijden op de hoogten van de aarde en Ik zal u voeden met het erfelijk bezit van uw vader Jakob, want de mond van de HEERE heeft gesproken.

Mattheüs.

En Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderwijs in hun synagogen en predikte het Evangelie van het Koninkrijk,

Luke.

En Hij zei tot hen een gelijkenis en sprak: Het land van een rijke man had veel opgebracht. En hij overlegde bij zichzelf en zei: Wat zal ik doen? Want ik heb geen ruimte om mijn vruchten op te slaan. En hij zei: Dit zal ik doen: ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen en ik zal daarin al mijn koren en al mijn goederen opslaan. En ik zal tegen mijn ziel zeggen: Ziel, u hebt veel goederen liggen voor veel jaren. Neem rust, eet, drink en wees vrolijk. Maar God zei tegen hem: Dwaas! In deze nacht zal men uw ziel van u opeisen; en wat u gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn? Zo is het met hem die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God.

En Hij zei tegen Zijn discipelen: Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven: over wat u eten zult, of over uw lichaam: waarmee u zich kleden zult.

Want naar al deze dingen zoeken de volken van de wereld. Uw Vader echter weet dat u deze dingen nodig hebt. Maar zoek het Koninkrijk van God en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden. Wees niet bevreesd, kleine kudde, want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven.

Nu lees ik uit Science and Health, Wetenschap en Gezondheid, door Mary Baker Eddy.

477. Ziel is de substantie, het Leven en de intelligentie van de mens, die zich op individuele wijze manifesteert, maar niet in de materie. De mens is de uitdrukking van Ziel. De indianen vingen enige aanduidingen van de erin opgesloten werkelijkheid op, toen zij een bepaald prachtig meer "de glimlach van de Grote Geest" noemden.

427. Leven is de wet van Ziel, de wet van de geest van Waarheid zelfs, en Ziel is nooit zonder haar vertegenwoordiger. Het individuele leven van de mens kan net zo min in onbewustheid verdwijnen dan Ziel, want beiden zijn onsterfelijk.

390. Wij kunnen niet ontkennen, dat Leven zichzelf in stand houdt, en wij moeten nooit de

eeuwigdurende harmonie van Ziel verloochenen, alleen omdat er voor de sterfelijke zinnen disharmonie schijnt te zijn. Het is onze onbekendheid met God, het goddelijke Principe, dat de schijnbare disharmonie veroorzaakt en het juiste begrip van Hem herstelt de harmonie. Waarheid zal ons tenslotte verplichten om de lusten en lasten van de zinnen om te ruilen voor de vreugden van Ziel.

232. Vele theoriën met betrekking tot God en mens maken noch de mens harmonisch noch God beminnelijk. De opvattingen die wij gewoonlijk koesteren over geluk en leven verschaffen geen volledig en blijvend blijk van beide. Zekerheid voor de aanspraken van het harmonieuze en eeuwige bestaan worden alleen in de goddelijke Wetenschap gevonden.

60. Een slecht aangepast gehoor noemt dissonantie harmonie, daar het de harmonie niet naar waarde schat. Op dezelfde wijze brengt de lichamelijke zin, daar het het ware geluk van het bestaan niet onderscheidt, het aan op een verkeerde grondslag. De Wetenschap zal de disharmonie rechtzetten, en leert ons de de lieflijkere akkoorden van het leven.

Ziel heeft onbeperkte mogelijkheden om de mens te zegenen en het geluk zou gemakkelijker te verkrijgen zijn en zekerder in ons bezit zijn, als het in Ziel gezocht werd. Alleen betere genoegens kunnen de hevige verlangens van de onsterfelijke mens bevredigen. We kunnen het geluk niet beperken binnen de grenzen van de persoonlijke zin. De zinnen verlenen geen werkelijk genoegens. Het goede in het menselijke gevoelsleven moet de overhand hebben over het kwade en het geestelijke over het dierlijke, anders zal het geluk nooit worden verkregen. Het bereiken van deze hemelse staat zou ons nageslacht verbeteren, de misdaad doen afnemen en hogere doelstellingen geven aan de aspiratie. Iedere vallei van zonde moet verhoogd en elke berg van egoïsme moet verlaagd worden, zodat de weg van onze God in de Wetenschap voorbereid moge worden.

62. We moeten niet steeds meer intelligentie toekennen aan de materie, maar steeds minder, indien wij wijs en gezond willen zijn. Het goddelijke Gemoed, dat de knop en de bloesem vormt, zal voor het menselijke lichaam zorgen, net zoals het de leliën bekleedt, maar laat geen sterveling zich inlaten met het bestuur van God door er de wetten van menselijke dwaalbegrippen tussen te

werpen. De hogere natuur van de mens wordt niet bestuurd door de lagere; was dit wel het geval, dan zou het de volgorde van wijsheid omdraaien. Onze verkeerde kijk op het leven ontrekt de eeuwige harmonie aan het gezicht, en veroorzaakt de kwalen waarover wij klagen. Omdat stervelingen in de wetten van de materie geloven, en de Wetenschap van Gemoed afwijzen, maakt dit de materialiteit nog niet het belangrijkste en de hogere wet van Ziel de minste.

311. Door de foutieve inschatting dat ziel in de zinnen inwoont en gemoed in de materie, dwaalt ons standpunt af naar het gevoel dat ziel, de geestelijke waarheid, tijdelijk verloren kan gaan of afwezig kan zijn. Deze ingebeelde stand van zaken is de sterfelijke droom dat leven en substantie zich in de materie bevinden, en staat direct tegenover de onsterfelijke werkelijkheid van het zijn. Zolang wij geloven dat ziel kan zondigen of dat de onsterfelijke Ziel in het sterfelijke lichaam is, kunnen wij de Wetenschap van het zijn nooit begrijpen. Wanneer de mensheid deze Wetenschap wel begrijpt, zal het de wet van Leven worden voor de mens, - de hogere wet van Ziel zelfs, die door harmonie en onsterfelijke overhand heeft over de stoffelijke zin.

240. In de rangorde van de Wetenschap, waar het Principe boven haar manifestatie is, is alles één grandioze harmonie. Verander deze verklaring en veronderstel dat Gemoed bestuurd wordt door de materie of dat Ziel in het lichaam is, en u verliest de grondgedachte van het zijn en is er voortdurende disharmonie. -----

In de pogingen om de misleiding van de zintuigen ongedaan te maken, moet men ten volle en oprecht de laatste cent betalen, totdat alle dwaling tenslotte onderworpen is aan Waarheid. De goddelijke methode om de gage van de zonde te betalen brengt met zich mee het afwikkelen van de verwickelingen en uit ervaring onderscheid leren maken tussen zintuigelijk gevoel en Ziel.

241. Zinnelijke rijkdommen worden vergaard daar waar de mot en de roest ze verderven. Sterfelijke is de ondergang ervan. De zonde komt tussenbeide en vaagt de kortstondige vreugden ervan weg. De aandriften van de zinnelijke mens zijn net zo ingebeeld, wispelturig en onwerkkelijk als zijn genoegens. Onoprechtheid, afgunst, schijnheiligheid, kwaadaardigheid, haat, vergelding enz. roven de schatten van Waarheid weg. Van haar sluier ontdaan, wat een bespottelijk schouwspel is de zonde.

327. De rede is de meest actieve gave van de mens. Laat dit daarom de gevoelens oriënteren en

het sluimerende besef van morele verantwoordelijkheid bij de mens ontwaken, en gaandeweg zal hij de nietsheid van de genietingen van de menselijke zintuigen leren, en de grootsheid en gelukzaligheid van de geestelijke zin, die de stoffelijke of lichamelijke zin tot zwijgen brengt. Dan zal hij niet alleen maar verlost worden, maar is al verlost.

272. Het is de vergeestelijking van het denken en de verchristelijking van het dagelijkse leven, in tegenstelling tot de uitkomst van de schrikbarende klucht van het stoffelijke bestaan; het is kuisheid en reinheid, in contrast tot de neerwaardse tendenzen en aardse neigingen van zinnelijkheid en onreinheid, die werkelijk getuigen van de goddelijke oorsprong en werking van Christian Science. De zeges van Christian Science worden vastgelegd in de vernietiging van dwaling en kwaad, van waaruit het bedroevende geloof in ziekte, zonde en dood zich verbreidt.

306. De ontelbare vormen van de sterfelijke gedachte, die zich als stof openbaren, zijn niet duidelijker of werkelijker voor de stoffelijke zinnen dan de door Ziel geschapen vormen het zijn voor de geestelijke zin, die Leven als altijdurend beschouwt. Onverstoord temidden van het schokkende getuigenis van de stoffelijke zinnen ontvouwt de Wetenschap, immer op de troon, aan stervelingen het onveranderlijke, harmonieuze goddelijke Beginsel, - ontvouwt zij Leven en het heelal, als altijd aanwezig en eeuwig.

273. De mens is harmonieus als hij door Ziel geleid wordt.